

پاش ئەوێ زانیم مامۆستای مەقاماتی عێراقی
 خوالیخۆشبوو محەمەد قەپانچی کە لە (٢ / ٤ /
 ١٩٨٩) دا کۆچی دوایی کردووە، وتوویەتی لە بارە
 مەقاماتەوێ سوودم لە (حاجی گەورە) ی خەلکی شاری
 کۆیە وەرگرتووێ و بە یەکیک لە مامۆستایانی خۆمی
 دەزانم - زۆرم پێ خۆشبوو زانیاری لە بارە
 گەورەوێ کۆبکەمەوێ، تا لە (٢٤ / ٩ / ٢٠٠٣) دا
 دەستم کرد بە کۆکردنەوێ زانیاری لە چەند کەسیکی
 بەتەمەنی خەلکی شاری کۆیە، بەتایبەتی لە کاک
 محەمەدی کوری محەمەد سالحی کوری حاجی گەورە و
 خوشکەکی عیفەت خانی کچی محەمەد سالح. یەکەم
 جار لە دوکانی مام خدر سابیر دیدارم کرد لەگەڵ چەند
 تەمەنداریک لەلای خانی مەحمود ئاغا و (بن تاقی
 سەری مەیدان) (وینە ١) کە دوو شوینی میژوویی و
 کەلەپوورین و لە شاری کۆیە شاری زانا و رۆشنبیر و
 تیکۆشەر و پیشمەرگە ئازایەکان. خۆشم بە بەختەوێ
 دەزانم کە بایەخیکی زۆرم بە میژوو و کەلەپووری
 شارستانیستی ئەم شارە داوێ و سەدان وینەیی بینای
 کەلەپووری و نەخشونیکاری ئەم شارەم گرتووێ دیدارم بە
 دەنگی کۆمەلیک لە تەمەندارەکان تۆمارکردووێ و لەسەر
 شریتهکانی کاسیت و هەندیکیشمان بە کامیرای فیدیۆ
 کە نرخیان تەواو نابێ تۆمارکراوێ، خوالیخۆشبووان میرزا
 محەمەد ئەمین و وەستا محەمەد ئەمینی بەننای کوری
 وەستا شاکر و عەزیز ئاغا عەبدوڵلا ئاغا حەوێزی و
 محەمەدی کەرمی و حەمە شین و عەلاوودینی ئاغا

حاجی گەورە ماقامبێژی کۆیە

عەبدوڵڵا قەیب یوسف
 (سڵێمانی)

می‌کایلی برای کردووه، پیشی و تراوه حاجی گه‌وره‌ی مه‌قامبیژ و حاجی گه‌وره‌ی زۆرانباژ، چونکه ده‌نگی زۆر خوش بووه و مه‌قاماتی کوردی و عه‌ره‌بی و فارسیی زانیوه، بزیه پیشی و تراوه (حاجی محه‌مه‌دی ده‌باخچی)، چونکه پیشه‌ی ده‌باغی بووه و له گه‌وره ده‌باغ‌چییه‌کانی کۆیه بووه.

شایانی باسه خه‌لکی کۆیه له پیشه‌سازی کوردیدا چالاک بوون و له هه‌موو بواریکدا بازرگانه‌کانی تا شام و حه‌له‌ب چوون و هه‌ردوو (قه‌یسه‌ری کۆن) و (قه‌یسه‌ری نوئ) که نوییه‌که له سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی بیسته‌مدا ئاو‌اکراوه، هه‌روه‌ها (خانی گه‌وره- خانی مه‌حموود ئاغا) به‌لگه‌ی بازرگانیتی ئه‌م شاره بوون. ده‌باغ‌چییه‌کانی کاتی حاجی گه‌وره ئه‌مانه بوون:

محهمه‌د ئه‌مینی برای حاجی گه‌وره و وه‌ستا عومه‌ری کالک دروو و حاجی ئه‌بووبه‌کری باپیری مام خدر و هه‌روه‌ها قادری حاجی ره‌سوول و حاجی عه‌ولاسوور (حاجی عه‌بدووللا ره‌سوول قادر) و تایه‌ر ئاغای غه‌فووری و که‌ریم چاوسوور (که‌ریم مسته‌فا- که‌ریمی یا ره‌یحانی) (۱)

مام خدر سابیر ئه‌بووبه‌کر قادری ده‌باغچی که له‌دایکبووی (۱۹۱۶) یه (مخاین له‌هاوینی ۲۰۰۶ دا کۆچی دوایی کرد) به‌منی وت زۆرجار دیومه که حاجی گه‌ورده‌گۆرانی وتوووه که مرۆفیتی که‌له‌گه‌ت و به‌هیز و ده‌نگ خوشبوو و ده‌چوو بو ئیتران و که‌رکووک و به‌غدا و زۆر ده‌گه‌را و مه‌قاماتی فارسی و عه‌ره‌بی ده‌زانی، له‌گه‌ل مه‌قاماتی کوردی. شه‌وانه ماله‌که‌ی وه‌ک دیوانخانه بوو، زۆر که‌سه ده‌چوونه لای تا گسوئ له‌ده‌نگی بگرن. (به‌هه‌سه‌ی) (مه‌لا سه‌عیدی هیرانی) به‌شیعری کوردی (۲) و (شاهنامه‌ی) (فرده‌وسی) فارسی بو خه‌لکی ده‌خوینده‌وه و مندال بووم له‌گه‌ل باووکم ده‌چوومه مالتی به‌شه‌و و هه‌موو جووره شتیکی ده‌خوینده‌وه و تا دره‌نگی شه‌و ده‌ماینه‌وه و عاجز نه‌ده‌بووین. حاجی محه‌مه‌دی برای گه‌وره و هه‌روه‌ها (مه‌لا ره‌فیقی چوارچاو) یش له دیوانخانه‌ی حاجی گه‌ورده‌دا گۆرانپیان ده‌وت. حاجی گه‌وره وه‌ک گۆرانپیزه‌کانی دیکه له‌چایخانه‌ی سه‌ری مه‌یداندا گۆرانی وتوووه که خه‌لک تپیدا (سینی و زلفانه‌ی) ده‌کرد. (۳) مام ئه‌حمه‌د عه‌بدووللا هه‌مزه که ته‌مه‌نی نزیکه‌ی هه‌شتا ساله و کاری (پینه‌دۆزی)

وینه‌ی (۱)

نازه‌نین و پزیشکی کورده‌واری سه‌فیه‌خانی جه‌لال ئاغا و شاعیر رۆسته‌م هه‌ویتی و مه‌لا مه‌جیدی موفتی و کاکه سووری تاله‌بانی و چه‌ندین که‌سی دیکه و زۆر زانیاری نایابم له‌باره‌ی ئه‌م شاره‌وه له‌فه‌وتاندن پزگاری کردووه. دوور نییه له‌نیوه‌وه و شریته‌مانه‌مدا هه‌ندێ زانیاری دیکه‌م له‌باره‌ی حاجی گه‌وره‌وه هه‌بی که ئیستا کاتم نییه ته‌ماشایان بکه‌م و ئه‌گه‌ر ناوی حاجی گه‌وره له‌هه‌ندێ نووسراوی هه‌ندێ نووسه‌ریشدا هاتبێ و پتی نه‌زانم، ئه‌وه زانیارییه‌کانی خۆم ده‌خه‌مه پال زانیارییه‌کانیان. کولتووری نه‌ته‌وه‌یه‌ک وه‌ک کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌یه که ده‌بی سه‌دان یان هه‌زاران ئامیتری تپیدا بکه‌ونه کار تا به‌ره‌مه‌میکی باش به‌ئه‌نجام بگات، کولتووریش ده‌بی سه‌دان و هه‌زاران رۆشنبیر کاری تپیدا بکه‌ن تا ئه‌نجامی باشی هه‌بیت که ئه‌و کاره به‌چه‌ند که‌سیک ناکریت، به‌تایبه‌تی که‌سانی که‌م توانای وه‌ک من.

کاک محهمه‌د و عیفته‌خان ده‌لین حاجی گه‌وره‌ی باپیرمان ناوی محهمه‌ده و کوری می‌کایل بووه و له سالی (۱۸۵۰-۱۹۴۳) ژیاوه و حاجی گه‌وره باسی ژینانی خۆی له‌ده‌فته‌ریکدا نویسووه که ئیستا نه‌ماوه (حاجی عه‌له‌ی) مامی سه‌ره‌ره‌شتی منداله‌کانی

وینهی (۲)

بوو و مائی له (گه‌ره‌کی بایز ئاغا) بوو وتی: یه‌که‌م که‌س بوو رانکوچۆغهی له‌سه‌ر کراسی له‌به‌ر کردوو و له سالی ۱۹۴۶ یان ۱۹۴۷ دا کۆچی دوایی کردوو. مام ئه‌حمه‌د که‌ خزمایه‌تی له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی حاجی گه‌وره‌هیه‌ ناوی (نوروی حه‌له‌ به‌غ‌دایی) و (فاتحی قاله‌ وه‌سمان) یشی هینا که‌ دوو شایبی زانی به‌ناوبانگ بوون، هه‌روه‌ها ناوی (قاله‌ که‌چه‌ل) ی کوری عه‌بدووللای هینا و وتی گۆرانی (شله‌ و خانانی) وتوو که‌ ئه‌و گۆرانیه‌به‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا زۆر به‌ناوبانگ بووه‌ له‌ کۆبه‌ و ئیستا که‌س له‌بیری نه‌ماوه‌، به‌لام به‌ ته‌سجیل هه‌یه‌. هه‌روه‌ها وتی (محهمه‌د ئه‌مین عه‌باس) یش دهنگ خۆش بوو و گۆرانیزان بوو و به‌ریتز (هۆشه‌نگ محهمه‌د ره‌سوول) که‌ برازای محهمه‌د ئه‌مین عه‌باسه‌ وتی مامم غه‌زهل و شتی واشی ده‌ووت و له‌ ۱۹۹۵ دا کۆچی دوایی کردوو و دهنگی به‌ تۆمارکراوی هه‌یه‌ و باسی ژبانی له‌ ته‌له‌فزیۆندا کراوه‌.

مام ئه‌حمه‌د باسی (باقی مام سالح) و (قادری مام حوسین) یشی کرد که‌ دوو گۆرانیه‌بیتزی دهنگخۆش بوون. باقی له‌ ۱۹۹۳ دا وه‌فاتی کردوو و مام حسین له‌م سالانه‌ی پیشوودا وه‌فاتی کردوو که‌ ته‌مه‌نی له‌ (۸۰- ۹۰) سالی‌دا بوو و باسی گۆرانیه‌بیتز (محهمه‌د مه‌ندۆ) ی کۆبه‌شی کرد له‌ گۆرانیه‌بیتزه‌ باشه‌کان بووه‌.

هه‌روه‌ها مام ئه‌حمه‌دی یاروقیایی به‌ منی وت شیعر و گۆرانی ده‌زانم و جاریک مامه‌ رووته‌ (عه‌بدوولپرهمان رووته‌) داوا ی گۆرانیه‌به‌کی کۆنی له‌ من کردوو بۆ تۆ، و گۆرانیه‌به‌که‌ی نووسیوه‌ و بۆ تۆی ناردوووه‌. پیم وت راست ده‌که‌ی. (۴)

ده‌کات له‌ هۆده‌یه‌کی نیبو بن تاقی سه‌ری مه‌یداندا وتی حاجی گه‌وره‌م دیوه‌ که‌ پیاویکی به‌ هه‌یکه‌ل و پاله‌وان و که‌م وینه‌ بوو و دراوسیمان بوون و له‌گه‌ل باوکه‌م ده‌چووومه‌ مائی و گویم له‌ دهنگی ده‌گرت کاتێ به‌ کوردی و فارسی ئاوازی ده‌خویند، له‌وانه‌ (به‌هنه‌سا) و عه‌بدووللای برای مامۆستا (محهمه‌د ته‌وفیق وردی) ش به‌هنه‌سای بۆ خه‌لکی ده‌خویند.

(حاجی مسته‌فای سه‌ری مه‌یدان) وتی حاجی گه‌وره‌ زۆرانبازی ده‌کرد و تا ته‌مه‌نیشی گه‌وره‌ بوو هه‌ر وه‌رزشی ده‌کرد و ده‌مان دیت له‌ (چایخانه‌ی سه‌ری مه‌یدان) مه‌قاماتی ده‌وت و هه‌روه‌ها وتی (محهمه‌د قباغچیش له‌ مانگی ره‌مه‌زاندا هاتۆته‌ کۆبه‌ و گۆرانی و مه‌قاماتی عه‌ره‌بی ده‌وت، هه‌روه‌ها کاوئیس ئاغا و گۆرانیه‌بیتز (سه‌عید ئاغا) که‌ خه‌لکی لای به‌هدینان بوو. حاجی مسته‌فا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ساله‌ها ساله‌ دوکانی له‌لای بن تاقه‌که‌یه‌، ئیتر ناوی بووه‌ته‌ (حاجی مسته‌فای بن تاقی سه‌ری مه‌یدان) شیوه‌ی بیناسازی ئه‌م بن تاقه‌م له‌ ده‌فته‌ره‌کانی خۆمدا نووسیوه‌. دووجار ئه‌و بینایه‌ی له‌سه‌ر بن تاقه‌که‌ بوو هاتوووته‌ رووخاندن که‌ وه‌ک ئوتیل به‌کار ده‌هات. له‌به‌رگرنگی و گرنگی میژووی چاپخانه‌که‌ی که‌ وه‌ک ده‌لێن له‌باتی ئیترگه‌ و ته‌له‌فزیۆنی ئیستا بوو پیتوسته‌ حکومه‌تی هه‌ریم ئیستمالکیان بکات.

شایانی باسه‌ سه‌عید ئاغا که‌ له‌ جزیرا بوتان پیتی ده‌لێن (سه‌عید حه‌می) خه‌لکی جزیری بوو و یه‌که‌م دهنگخۆشی بوو و له‌ گۆرانیدا مامۆستای محهمه‌د عارفی جزیری بوو.

خدر و ئه‌وانه‌ی دیکه‌ش وتیان چایخانه‌ی سه‌ری مه‌یدان که‌ به‌شی باشووری رۆژه‌لا‌ته‌ له‌بن تاقه‌که‌ شوینی گۆرانیه‌بیتزه‌کان بوو که‌ ماوه‌یه‌کی زۆر چایخانه‌ی سه‌عید ئاغای ئه‌سه‌دی حاجی محیدین بوو. (وینه‌ ۲) له‌ کاتی تۆمارکردنی زانیاری له‌ باره‌ی حاجی گه‌وره‌وه‌ له‌ دوکانی مام خدرسابیر ئه‌بووبه‌کر لای بن تاقی سه‌ری مه‌یدان به‌ریتز مام ئه‌حمه‌د مه‌حمود (ئه‌حمه‌دی یاروقیایی) که‌ چل و دوو ساله‌ حه‌مبالی ده‌کات له‌ ئینحیساری تووتن له‌ کۆبه‌ و شیعر و گۆرانی ده‌زانێ له‌ غه‌یری حاجی گه‌وره‌ ناوی چه‌ند گۆرانیه‌بیتزی دیکه‌ی خه‌لکی کۆبه‌ی بۆمان باس کرد، هه‌روه‌ها شایبی زانان له‌وانه‌ مه‌حمودی باوکی که‌ ناسراو بوو به‌ (مه‌حمودی شایی) که‌ گۆرانیه‌بیتزیش

به‌رېز نه‌حمده عه‌بدو لّلا هه‌مزه وتی جارېک گۆرانیبیژی به‌ناوبانگ (نه‌حه‌ی ناسر) له کوردستانی ئیترانه‌وه هاته کۆیه و میوانی مه‌لا ره‌ئوفی سه‌لیم ئاغای چه‌ویزی بوو و جارېک له‌وی گۆرانی وت، حاجی گه‌وره به‌گۆرانیبیژی (ره‌فیقی چوار چاو) ی وت خۆت بشاره‌وه، که نه‌حه‌ی ناسر گۆرانیبییه‌کانی ته‌واو کرد وهره و گۆرانیبییه‌کانی نه‌و بلّی وه و بلّی نه‌مانه گۆرانیبییه‌کانی من و تو دزیوته، ره‌فیکیش خۆی شارده‌وه و نه‌حه‌ی سنی گۆرانی وت، که ته‌واو بوو هات و وتی نه‌مانه گۆرانیبییه‌کانی من و ئیستا هه‌ر سییان بو‌تان ده‌لّیم و گۆرانیبییه‌کانی وت و گله‌بی کرد وتی نه‌حه‌ی ناسر گۆرانیبییه‌کانی منی دزیوه و نه‌حه‌ش به‌سه‌رسورماوی ما، به‌لام پاشان فیلی خۆیان بو‌ نه‌حه‌ی ناسر ئاشکرا کرد.

مام نه‌حمده ده‌لّی ره‌فیک زۆر گۆرانیبیژی بوو و پیشیان وتوو (ره‌فیقی چوارچاو) چونکه دوو ژنی هه‌بوو. شایانی باسه نه‌خته‌ری شاعیر (نه‌مین ئاغای حاجی مه‌لا به‌کر ئاغای چه‌ویزی) ش مه‌قامبیژی و ئاوازدانه‌ریکی گه‌وره بوو وه‌ک شاعیری به‌رېز (نه‌حمده دلّزار) وتوو به‌تی له‌و دیداره به‌نرخه‌ی له‌باره‌ی ژبانی دلّزاردا که برای به‌رېز نافیع دیبه‌گه‌یی له‌گه‌لدا سازی داوه و له رۆژنامه‌ی (هه‌ولیر) ژماره (۸) و له ژماره‌یه‌کی دیکه‌شدا بلاویۆته‌وه، ژماره (۸) له ۱۴ / ۱۲ / ۲۰۰۶ ده‌رجوو و زۆر گۆرانیبیژی دیکه‌ش له کۆیه په‌یدا بوون وه‌ک (سپوه) و (باکووری) و (خالد دلّیر).

به‌رېز (نه‌ریمان مه‌حمود) له‌باره‌ی حاجی گه‌وره‌وه ده‌لّی حاجی گه‌وره زۆر زه‌ره‌ک بووه و زمانی فارسی و عه‌ره‌بی زانیوه و شیعی فارسی راست ده‌کرده‌وه نه‌گه‌ر په‌کیک به‌هه‌له‌ خویندبای، تواناییه‌کی زۆری هه‌بووه و به‌پێ چوو ته‌حه‌ج. گۆرانیبیژه‌کان که ده‌هاتنه‌ چایخانه‌ی سه‌ری مه‌یدان و گۆرانیبیان ده‌وت. جارېک حاجی گه‌وره‌ش له‌وی بووه له‌کاتی مه‌قام وتندا له‌ ناوه‌ندی مه‌قامه‌که ئینفیعالی کردوو و چه‌ماسه‌ت گرتوو به‌تی، ئیتر ته‌خته (میژ)ی چایخانه‌که‌ی بلّند کردوو و له‌سه‌ر ده‌ستی خۆی دوو جار سوړاندوو به‌تی و بو‌ نزیکه‌ی سه‌د مه‌تر فرتی داوه وه‌ک له‌ باوکم و له‌ خه‌لکم بیستوو.

دیسان به‌رېز نه‌ریمان مه‌حمود ده‌لّی حاجی گه‌وره زۆر زه‌وقی له‌ گۆرانی گۆرانیبیژه‌کان ده‌بینی که گۆرانیبیان ده‌وت و زۆریش تووره‌ ده‌بوو، نه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌کیان کردبا.

ده‌لّین جارېک دوو سنی گۆرانیبیژی به‌ شه‌و و نیوه‌شه‌و له‌سه‌ر نه‌و که‌پرانه‌ی باخه‌کانی کۆیه دانیشتبوون و غه‌زه‌لی فارسیان ده‌ووت و له‌ جه‌ماعه‌تی حاجی گه‌وره بوون، وتیان چۆن حاجی گه‌وره به‌پنینه ئیتره که ئیستا کاتی هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ی نییه‌ تا ته‌کلیدی لّی بکه‌ین، په‌کیکیان به‌ په‌کیکی دیکه‌یانی وت غه‌زه‌لّیک بلّی و به‌ نه‌نقه‌ست وشه‌یه‌ک به‌هه‌له‌ بخوینه‌وه که حاجی گوئی لّی بی خۆی پیترانه‌گیری و په‌کسه‌ر دیته ئیتره، ئیتر نه‌ویش غه‌زه‌له‌که به‌هه‌له‌ ده‌لّی و حاجی گه‌وره‌ش گوئی لّی ده‌بی و له‌ شوینی خۆی ده‌لّی: (ده‌ک چاوتان کۆره‌بی خویه) و دیته‌ خواره‌وه بو‌کنیان و ده‌لّی: نه‌ی کۆره‌ بن بزچی به‌هه‌له‌ ده‌خوین و عه‌زه‌تی منتان دا و به‌و نیوه‌شه‌وه‌ی منتان هینایه ئیتره؟ وتیان مام حاجی به‌ نه‌نقه‌ست هه‌له‌مان خسته غه‌زه‌له‌که تا گویت لّی بی و بییه‌ لامان.

حاجی گه‌وره زه‌ینی تیژ بوو، نه‌گه‌ر جارېک دوو شیعیکیان بو‌خویندبایه‌وه له‌به‌ری ده‌کرد و جار هه‌بووه ره‌خنه‌شی له‌ شیعه‌که‌ی ده‌گرت و نه‌گه‌ر هه‌له‌ی تیدابا راستی ده‌کرده‌وه. به‌رېز نه‌ریمان نه‌گه‌رچی گه‌نجه، به‌لام وریایه و باوکی له‌ دۆسته‌ نزیکه‌کانی حاجی گه‌وره بووه و که باسی بو‌ی کردوو له‌ بییری ماوه. کاک نه‌ریمان له‌ باوکی بیستوو که حاجی گه‌وره زۆر به‌هیز بووه و که‌س نه‌یتوانیوه شانی له‌ شانی بدات. پاله‌وانی له‌ ئیتران و شوینی دیکه بو‌ هاتوو و که‌سیان خۆی بو‌ رانه‌گرتوو و ده‌لّی که‌سپک دوو جار به‌پێ بچیته‌ چه‌ج و بیته‌وه ده‌بی چهند به‌هیز بیت. شایانی باسه (وه‌ستا نه‌حمده‌ی هه‌مزه‌)ش وه‌ک ده‌لّین زۆر به‌هیز بووه و پاله‌وان بووه و وتیان دوکانیک ده‌رووخا، به‌لام وه‌ستا نه‌حمده‌ شانی دایه‌به‌ری و وه‌ستاندوو به‌تی تا فریای دوکانه‌که که وتوون. حاجی گه‌وره له‌گه‌ل زانای گه‌وره مه‌لا عه‌بدو لّلا‌ی جه‌لیزه‌ چوو ته‌ ئیتران و زۆرانبازیکی زۆرانبازی له‌گه‌لدا کردوو و به‌زاندوو به‌تی. مه‌لا عه‌بدو لّلا‌ که باوکی مه‌لای گه‌وره (مه‌لا محمه‌د) بووه زۆر حاجی گه‌وره‌ی خو‌شویستوو و زۆر چوو ته‌ لای مه‌لا عه‌بدو لّلا‌ و مه‌قاماتی بو‌ی وتوو، هه‌روه‌ها زۆر خو‌شه‌ویست بووه له‌نپه‌خه‌لکدا. شایانی باسه مه‌لا عه‌بدو لّلا‌ له‌گه‌ل عه‌بدو لّلا‌ پاشای قایقامی هه‌ولیر له‌سه‌ر داوای (عه‌بدو لقادر پاشا که‌مال) ی والی مووسل چوو ته‌ سا‌بلاغ (مه‌هابادی ئیستا) که حاکمه‌که‌ی علیخان بووه،

وێنه‌ی (٣)

مسته‌فا‌ی هندای، روبراری کۆبه که حاجی قادری کۆبی شیعری (به‌هاری کۆبه)، له‌سه‌ر ئەم گرده‌ی داناوه وه‌ک چه‌ندین که‌س له‌ خه‌لکی کۆبه وه‌ها ده‌لێن، نه‌ک له‌ ئیسته‌مبۆڵ داینایی، به‌لام ئەم قسه‌یه راست نییه. ره‌نگه‌ شیعریکی دیکه‌ی له‌سه‌ر ئەو گرده دانابێ. (وێنه‌ی ٤) (ده‌رگای خو‌شناوان‌)‌ی شو‌ره‌ی کۆبه ده‌که‌وته ده‌می باکووری کۆلانی خانووی حاجی گه‌وره و له‌ ته‌نیشتی رۆژئاوای ئەو قوتابخانه‌یه که پێویسته ئەم ده‌رگایه و هه‌رسێ ده‌رگاکانی دیکه‌ی شو‌ره‌ی هه‌ولێر زیندوو و ئاوا بکریته‌وه، وه‌ک ئەم پێشنیاره‌م له‌ (١٨/١٠/٢٠٠٦) دا بۆ به‌رپوه‌به‌ری گشتی شو‌ینه‌وارانی کوردستان نووسیه‌وه. خانووه‌که وه‌ک خۆی ماوه و گۆرانکاری تێدا نه‌کراوه، ته‌نیا له‌ هه‌وشه‌که‌یدا نه‌بیته و کاک محمه‌د و عیفته تێدا داده‌نیشن و پێویسته بۆ یادی ئەو بمێنی و گۆرانکاری تێدا نه‌کریته.

وێنه‌ی (٤)

ئه‌ویش له‌ سالی (١٨٩٠)، یان (١٨٩١) دا. هۆی چوونه‌وه‌یان بۆ سابلاخ ئەوه بووه هه‌ندێ عه‌شایری کورد رایان کردبوو بۆ ئێران که نازانم کێ بوون تا بیان گه‌رینه‌وه بۆ شوینی خۆیان.

مه‌لا عه‌بدوڵلا له‌ سابلاخ به‌ ناماده‌بوونی علیخان (خطاب) یکی دینی داوه که دانه‌یه‌کی له‌لام هه‌یه به‌ ده‌ستخه‌تی مه‌لا محمه‌د ئەمینی هه‌وایی که وه‌رم گرتوه له‌ خوالیخۆشبوو مه‌لا سه‌عدوڵلای مه‌لا محمه‌د ئەمین که له‌ ده‌وری (١٩٩٣/٧/٥) دا مه‌لا سه‌عدوڵلا له‌ به‌غدا وه‌فاتی کردوه وه‌ک نامۆزای به‌رپز دکتۆر محمه‌دی مه‌لا شه‌ریفی هه‌ولێری بۆ منی باس کرد. له‌ (١٠/٢/١٩٨٤) دا که بۆ ماوه‌ی دوو سه‌عات بیره‌وه‌ریه‌کانی خوالیخۆشبوو مامۆستا مه‌لا شه‌ریفی هه‌ولێرم تۆمار کرد له‌سه‌ر شریتی کاسیته که له‌ زانا و مو‌ده‌ریسه‌کانی هه‌ولێر بوو وتی عه‌بدوڵلا پاشای قائمی هه‌ولێر باوکی سه‌عید به‌گی ره‌واندزی بوو، واته‌ عه‌بدوڵلا پاشای باپشتیانی، شایانی باسه که مه‌لا محمه‌د ئەمین هه‌وایی برای مامۆستا مه‌لا شه‌ریف بوو.

حاجی گه‌وره ئەه‌گرچی پێشه‌ی ده‌باغچیتتی بوو، به‌لام بازرگانیشی ده‌کرد و بۆ ئەم کاره ده‌چوووه بۆ مووسل، که‌چی پاش له‌ سیداره‌دانی شیخ عه‌بدوڵسه‌لامی بارزانی (له‌ شه‌وی ٢/١ کانونی یه‌که‌م ١٩١٤) دا حاجی گه‌وره توورپه‌ بوو و ئیتر نه‌چوو بۆ مووسل. کاک محمه‌د که مه‌والیدی ١٩٣٠ و عیفته‌ی خوشکی که موالیدی ١٩٣٢ و تیان ئەوه‌ی هاتوچوونی حاجی گه‌وره‌ی ده‌کرد له‌ خه‌لکی مووسل ناوی مه‌لا عه‌بدوڵله‌حمان بوو و نامه‌ی بازرگانیشی مووسلای هه‌بوو که ناردبووی بۆ حاجی گه‌وره و تێیدا نووسیه‌وو (بۆچی پاش ئیعدام کردنی شیخ عه‌بدوڵسه‌لام پێوه‌ندی خۆته له‌گه‌لمان برپوه و ئیتر نایه‌ی بۆ مووسل). و تیان ئەم نامه‌یه‌مان داوه‌ته خوالیخۆشبوو (نه‌جیبه‌ خان‌)‌ی کچی مه‌لا گه‌وره که وتی ئیشم پێ هه‌یه و ئیتر نه‌یه‌یتاوه‌ته‌وه.

حاجی گه‌وره هاتوچۆی (سه‌ید ئەمین که‌رکوکی)‌ش ده‌کرد که دۆستی بوو، یان له‌ که‌رکووک مه‌عموێلی بوو.

رۆژی (١٠/٩/٢٠٠٦) چووم بۆ دیتنی خانووی حاجی گه‌وره (وێنه‌ی ٣) که ده‌که‌وێته کۆلانی ته‌نیشتی رۆژئاوای قوتابخانه‌ی حاجی قادری سه‌ره‌تایی له‌ کۆتایی به‌شی باکوور له‌ شاری کۆبه، به‌رامبه‌ر (گردي شیخ

شتیچی له رۆژنامهیه کدا له باره ی بلاو کردوو تهوه که ناوی له بیریان نه بوو. ههروهها وتیان ناوی ژنی حاجی گهوره زوبهیده بووه و کچی مهلا سالحی مهلا مستهفا بوو که سابوونی له بهزی دروست دهکرد. حاجی رهزیکیشی ههبوو له دپیی (فهقییان) له باکوور و نزیک کۆیه و هاوینان دهچوو بۆ سههر رهزه کهی.

لاق شکانی حاجی گهوره

ههردوو نهوهکانی وتیان جارێک حاجی گهوره له بههر قورسی له کۆلان کهوتوووه و لاقیچی شکاوه و حاجی حسینی مهنتکی و خه لکی دپیی (شیله) ی دهشتی کۆیه که پزیشکیکی کورده واریی زۆر به ناوبانگ بووه لاقی چاک کردوو تهوه. (5)

کۆچی دوایی و گۆری حاجی گهوره

حاجی گهوره ی مهقامیتر و بههیتز و زۆرانباو و نهدهب دۆست له سالی 1943 و له ته مه نی (93) سالییدا کۆچی دوایی کردوووه و له (قهبرستانی دهرویش خدر) ی بهرامبهر شار له باکووری رۆژهه لاته وه نیتر اووه، که ئەم قهبرستانه له هنداوی رووباره که یه له رۆژهه لاته وه کاک محمه د له گه لیم هات تا قهبره که ی پیتشانم بدات و وینه ی بگرم، که ئەمه وینه یه تی (7) که ده که ویتته نیو به شی باکووری قهبرستانه که، داوام له کاک محمه د کرد قهبره که ی به شیوه یه کی جوان هه لبه ستان و کیلی مه رمه ری نووسراوی بۆی دانی تا بزر نه بیت، وه ک چون پیتوسته قهبری هه مو ناودارانی کورد پپارێتیت تا بزر نه بن. داخه که م حاجی گهوره خۆی وینه ی نییه .

پاش ته و او بوونی ئەم وتاره م له بهرگی سییه می (گۆرانبیژه نه مره کان) ل 47 دا زانیارییه کی کورتم له باره ی حاجی گهوره دیت، که گۆرانبیتر و مۆسیقاژهن باکووری له م کتیبه یدا ئەو زانیارییه ی له بهرگی یه که می (میژووی کۆیه) ی خوالیخوشبوو مامۆستا تا هیر ئەحمه د چه ویزی وه رگرتوووه که (مه لا ئەحمه ده کۆره) ی کۆیه باسی کردوووه که جارێک له گه ل گۆرانبیتر مه لا ئەسعه دی کۆیه چوه ته مالی حاجی گهوره و مه لا ئەسعه د مه قامیچی وتی و هه تا ته و او ی کردوووه حاجی گهوره و هه ر ده یگوت: «ئهو وه وانایی، وا ده بی» واته حاجی گهوره ره خنه ی لی ده گرت و بۆی راست ده کرده وه.

وینه ی (5)

داره میله کانی حاجی گهوره

کاک محمه مه د و عیفته (داره میله) هکانی حاجی گهوره یان پیتشان دام و (وینه 5) وتیان وه رزش پیتیان ده کرد و زۆرانباوی له گه ل هه ندی زۆرانباوی مووسل و کهرکووک و ئیران و سه رده شت کردوووه.

دریژی داره میله (26 سم) ه و (75 سم) خریبه که ی سه ریه تی که ئەمه وینه ی ههردوو (میله) هکانه (وینه ی 6) که پاراستوو یانه و شانازی پیتیان وه ده که ن. ههروهها هه ندیچی که م له ئەو راق و کتیبه کانی باپیریان پاراستوووه، به لام لیتیان گه ران و نه یان دیته وه و وتیان نووسه رێک هاتوو ته مالمان و زانیاریان پیتی داوه و

وینه ی (6)

باکووری ئەم وتارەم کە لەلام نازیزە پێشکەش بە مامۆستا باکووری.. دەکەم یاخوا تەمەنی درێژ بێ.

پەراویزەکان:

(١) بەرپێز مام خدر سابیر ئەبووبەکر قادری دەباغچی بەمەنی وت (دەباغخانە) ی کۆبە لەلای (کانی گەرموک) بوو لە تەنیشتی باکووری رۆژەهلای شار و لەسەر تەنیشتی رۆژئاوای رۆوباری کۆبە و لە نزیک خانووەکانی شار. ئەو کانیشە هاوینان وشک دەبێ، بەلام کە باران دەبارێ ئاویکی زۆری لێ دەردێت، وەک ئاوی کانی (حەمامۆک) لە باکووری شار کە کانی هەرە گەورە کۆبە یە.

کاک محەمەدی نەوێ حاجی گەورە لەدایکبووی (١٩٣٠) یە وتی هەموو (سیلە) کانی دەباغخانەم دیبوو کە پێستی حەیانیان تێدا خۆش دەکرد، سیلەکانیش بەم شێوە یە بوون:

قطعه‌یان دادەدری لە قوولایی بەردیان بۆ دەتاشی، بەردەکانیان دەهاوێشتە ناوی لەبەر پێستەکان بۆ وەرگەران وەک حەوز بۆیان دروست کردبوو بە قسڵ و قور، ئینجا پێستەکان بەیان دەخستە ناوی و ئاویان تێدەکرد بۆ وەرگەران و دەباغچییەکان بە لاقیان دەیان شیتلا و مازوویان لێدەدا و پێستەکانیان پوخته دەکرد و هەموو شتی زیادیان لێ دەکردهوه.

(٢) لەبارە ی بەهتەسا و مەلا سەعیدەووە لیکۆلینەووە یەکم بلاوکردهوه لە گوڤاری رۆشنییری نوێ ژمارە ١٠٣ و ١٠٤ سالی ١٩٨٤ کە پێشتریش لیکۆلینەووە یەکم بلاوکردهوه کە لە (٣٧) لاپەرەیدا لە گوڤاری کاروان- ژمارە (١٥) سالی ١٩٨٢.

(٣) مام خدر وتی یاری (سینی و زلفان) بە شەو لە پەمەزاندە دەکرا. زلف لە ئاسن بوو وەک (پیاڵە- ئیستکانی چای) لەسەر سینییەک دادەنرا، خەلکەکە دەبنە دوو کۆمەڵ و ئەنگوستیلە یەک دەخرایە ژیر یەکیک لە دە (١٠) زلفەکە و دەیان وت: بیدۆزەرەو. ئەوێ بیوتبایە لە ژیر ئەم زلفە یە و دۆزیبایەووە تاقمەکە ی ئەو یاریبەکە ی دەبردهوه. شەوگاریان بەم شێوە یە بەسەر دەبرد و چایخانە ی سەری مەیدان لەباتی ئێزگە و تەلەفزیۆنی ئیستا بوو.

(٤) مامە رووتە (ئیسماعیل رەسوول) کۆبی لە دایک بووی ١٩١٨ و لە (١٨ / ٦ / ١٩٩٣) کۆچی دوا یی کرد.

وێنە ی (٧)

مەلا ئەحمەد وتوێ تێ کە مەلا ئەسەد مەقامەکە ی تەواو کرد منیش (عەشرە) یەکی قورئانم خوتیند و حاجی گەورە دەستی بە گریان کرد و هەر لە رانی خۆی دەدا و گوتم بریا نەم خوتیندا. حاجی گەورە وتی: «قورئانم چەند چاک لەبەر بوو، ئیستا چاوم کۆرە بوو و چم لەبیر نەمایە»

شایانی باسە لە حەفتاکاندا دیداریکی باشم لەگەڵ (مەلا کۆرە ی مەولوود خوتین) واتە مەلا ئەحمەد تۆمارکرد لەگەڵ مەولوود خوتیندەکە شی کە هاتبوو رانیە.

* بەراستی ئەم کتیبە ی مامۆستا باکووری لە مەزووعی خۆیدا ئەو پەری بەنرخە و پەرە لە زانیاری زۆر و بەهادار لە بارە ی گۆرانیبێژەکانەووە، باکووری وەک مامۆستایەکی گەورە و ئەو پەری شارەزا لەم بوارەدا ئەم کتیبە ی داناو کە گەیشتووە تە لووتکە. بەداخووە تەنیا بەرگی سییەم دیو و نازانم ئایا لە هەردوو بەرگی دیکەدا لەبارە ی حاجی گەورەو نووسیویە تێ، یان نا؟ ئەم بەرگەش ئەدی بی بەتوانا و کورد پەرورە تازاد عەبدو لواحید بۆی چاپ کردوو و پێشییەووە ماندوو بوو و لە ٢٠٠٧دا بە گیانیکی کورد پەرورە رانە دەرچوو، بۆیە دەلێم کورد پەرورە چونکە دەزانم کاک تازاد لە هەشتاکاندا لە ئاگر یارانی سەردەمی رژی می سەدامدا بۆ کاری کوردایە تێ چەندین جار لە سلێمانییەووە چوووە تە نێو شۆرش بۆ لای دکتۆر عەلی ئیسماعیل حەقی شاوو یس لە قەرە داغ کە فەرماندە یەکی هیژی پێشمەرگە بوو، هەرەها بۆ لای شەهید عەبدو للاً ئاغا و دەرۆیش ئاغا کە لە فەرماندە ی هیژی پێشمەرگە بوون. لەبەر ئەوێ من زۆر موەجیبیم بەم کتیبە ی مامۆستا

مامه پرووته ئەندامیکی کۆنی پارتی بوو و مرۆفیتیکی زیرهک و وریا و خه‌لک ناس و قسه‌زانیکی به‌ناوبانگ بوو له کۆیه و رانییه و قه‌لادزی. له پێش ده‌ستپێکردنی شوێش له ۱۱ / ۹ / ۱۹۶۱ دا چهند ساڵیک لای خوالیخۆشبوو عه‌باس ناغای مامه‌ند ناغای سه‌رۆکی عه‌شیره‌تی ئاکۆیان بوو و کوردایه‌تی ده‌کرد و چهندین ساڵیش پێشمه‌رگایه‌تی کردووه. پاش گه‌رانه‌وه‌ی بارزانی له روسیا مامه‌ پرووته‌ی کرده باوه‌ر پێکراوی خۆی و له به‌غداوه ده‌یناردوه بو کوردستان بۆ ئەم شار و ئەو شار و بۆلای ئەم و ئەو ماندوو‌بوونی نه‌ده‌زانی وه‌ک خۆی بۆ منی باس کردووه.

مخابین بیره‌وه‌رییه‌کانی مامه‌ پرووته‌م تۆمار نه‌کردوه که خه‌ساره‌تیکی زۆر گه‌وره‌ بوو، به‌ قه‌ده‌ر به‌رگه‌ کتیبی‌کی گه‌وره‌ زانیاری هه‌مه‌جۆر له‌یادیدا هه‌بوو، سه‌د حه‌یف و مخابن که ئەم جۆره‌ که‌سانه‌ یاداشتی خۆیان نه‌نووسیه‌وه. ئەو گۆزانییه‌ی مامه‌ پرووته‌ بۆ منی نارد هی شایه‌ری به‌ناوبانگی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌م (ئه‌حمه‌د کاموسه‌کی) بوو که ده‌بێ ئه‌وه‌ بێ له (مام ئه‌حمه‌دی یا روقیایی) وه‌رگرته‌ی و له رۆژنامه‌ی (هاوکاری) دا ژماره‌ی رۆژی (۱۳ / ۱۱ / ۱۹۸۳) بلاوم کردووه.

مام ئه‌حمه‌د هه‌ر له‌و دیداره‌دا گۆزانییه‌کی کۆنی وت و تۆمارم کرد که ئه‌مه‌ ده‌قه‌که‌یه‌تی:

رۆژیک له‌ رۆژان سه‌ر له‌ سبیانی

یارم راوه‌ستا له‌ زار هه‌یوانی

به‌ دووچاوی ره‌ش ده‌کا گریان

به‌ سنگی سپی ده‌کا کوتانی

بۆچی ده‌گره‌ی بابان ویرانی

کراسم نییه‌ بێ بکه‌م سه‌یرانی

ئینجا ده‌لتی:

کراسم ده‌وێ له‌ په‌لکی گولتی

شاگردی کۆیه‌ وه‌ستای موصلتی

ته‌قله‌ لێ بدا و به‌نده‌کی بلتی

ئینجا کابرا ده‌لتی:

خۆ من بالدار نیم به‌ بالان بفرم

خۆ من نالدار نیم هه‌ر کتیوان بفرم

بچه‌ میسر و شام کراسی بکرم

رۆژی له‌ رۆژان سه‌ر له‌ به‌یانی

چومه‌ بازاری سه‌رم بلند کرد

- هه‌راج

دیتم ده‌لاتی کراس ده‌گێری

مامه‌ل به‌ مامه‌ل:

مامه‌لم لێ کړی به‌ پینج سه‌د زێری

پینج سه‌دیشمان دا خه‌رجی باژێری

ئینجا ده‌لتی

مزگین مزگین مزگین له‌باری

کراس هاته‌وه‌ له‌ په‌لکی گولتی

ئه‌گه‌ر کورتیشه‌ تیتی ده‌ده‌ینه‌وه‌

ئه‌گه‌ر درێژیشه‌ تیتی ده‌که‌ینه‌وه‌

نه‌ کورت نه‌ درێژه‌ له‌سه‌ر پانییه‌

هه‌ر قالب پێژه‌

ئینجا وتی:

جوابیکی به‌ر نه‌سه‌ری سه‌فینی

هه‌تا حه‌وت سالان هیج گیان نه‌هیتنی

خه‌زیم بز بێ و که‌س نه‌یه‌ بینین

جوابیکی به‌ر نه‌ حه‌مه‌ ناغای کۆیه‌

له‌خۆی حه‌رام کا برنجی به‌ر جۆیه‌

خه‌زیم بز بوو له‌چاوه‌ له‌تۆیه‌

جوابیکی به‌ر نه‌ میری خۆشوان

له‌ خۆی حه‌رام کا میژ و دۆشوان

خه‌زیم بزبوو له‌به‌رک چاوان

جوابیکی به‌ر نه‌ میری باله‌کان

ئه‌وجا له‌بێ کا گۆریه‌ و کاله‌کان

خه‌زیم بزبوو له‌ چاوه‌ له‌ه‌کان

(۵) فه‌قی حوسین له‌ عه‌شیره‌تی مه‌نتکی کۆچه‌ر بوو و پزیشکی کورده‌واری گه‌وره‌بوو که تا ئیستا ناوبانگی له‌ ناوچه‌ی کۆیه‌ و هه‌ولێردا ماوه‌ و نه‌خۆشخانه‌ی هه‌بووه‌ و له (۱۹۵۲)دا کۆچی دوایی کردووه. زانیارییه‌کی زۆر باش له‌ باره‌وه‌ بلاوکرده‌وه‌ له‌ لیکۆلینه‌وه‌که‌مدا (پزیشکی له‌ کورده‌واریدا) که (۸۸) لاپه‌ره‌ بوو و له‌ گۆقاری رۆشنبیری نوێ سالی ۱۹۸۱ و ۱۹۸۲ له‌ ژماره‌کانی ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۹۱ و به‌شی پینجه‌می بلاو بووه‌وه‌ له‌ گۆقاری (به‌یان) ژماره (۹۲) دا وینه‌ی فه‌قی حوسه‌ینیشم له‌ رۆژنامه‌ی (العراق) دا ژماره‌ی رۆژی ۲۶ / ۲ / ۱۹۸۳ بلاوکرده‌وه‌. له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌مدا پزیشکی کورده‌واریم به‌رامبه‌ر کردووه‌ له‌گه‌ڵ (طب)ی ئیسلامی، وه‌ک له‌ کتیبه‌کانی حنین بن ئیسه‌حاق، ئەلرازی، ئیبن ئەلبه‌یطار، ئیبن هه‌بل، داود الانطاک، ابن جزله‌ و هی دیکه‌ش دا هاتووه‌.

له‌به‌ر ئەمه‌ پینشته‌ر لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی وه‌ها قوول و ورد له‌ پزیشکی کورده‌واریدا بلاونه‌بووه‌وه‌ و زۆر که‌سه‌یش سوودی له‌و لیکۆلینه‌وه‌یه‌م وه‌رگرتووه‌.